

Transparantie

Tegen het niet pluisgevoel tijdens het spel.

Onderstaand komen aan de orde:

- A. De jurist.
- B. De advocaat.
- C. De curator, en
- D. Regels en advocaten in pers en publiciteit (2004 t/m 2009).

A. De jurist.

Een jurist is afgestudeerd in (Nederlands) recht. In dat recht bestaan diverse specialisaties zoals strafrecht, ondernemingsrecht, familierecht etc.. Juristen verrichten vaak hun werk als medewerker in loondienst; als ambtenaar, in het bedrijfsleven, in de politiek en non profit organisaties. Dus niet als ondernemer en niet commercieel.

Soms worden ze ondernemer, dus met een bedrijf voor eigen rekening en risico. Dan moeten ze zich wel ondernemend en commercieel opstellen.

B. De advocaat.

Om als advocaat te mogen optreden moeten juristen zijn ingeschreven bij de Nederlandse Orde van Advocaten. Daarbij leggen ze ook een eed af. Dan zijn ze verplicht zich te houden aan de statuten en regels van de Orde, mogen optreden in rechtszaken (dagvaardingen uitbrengen / procederen etc.) en zijn beschermd door het tuchtrecht.

In het algemeen zijn advocaten carrièregericht, hebben lef, ambitie en zijn zij zich bewust van eigenbelang. De Nederlandse wetgeving op het gebied van procederen geeft advocaten een monopoliepositie. Buiten de kantonrechter hebben procederende partijen bijna altijd een advocaat nodig. Procederen is gebonden aan omvangrijke procesregels en elke advocaat heeft dan een 'opdrachtgever'. Er zijn momenteel ca. 14.000 advocaten in Nederland en er komen er jaarlijks meer dan 400 bij.

De rechter in een procedure.

In een procedure strijden partijen, dus advocaten, 'op papier' tegen elkaar en de rechter doet op basis hiervan daarna uitspraak (een vonnis). De rechter past de wet toe en in vergelijkbare situaties eerdere uitspraken van rechters. Dus de rechter toetst niet op alles wat de advocaten inhoudelijk schrijven. Uiteraard zijn feiten en bewijsstukken van belang maar vaak gaat de advocaat veel verder dan dat. Met zijn 'eendimensionale' beweringen, stellingen, aannames en uitspraken creëert hij zijn eigen papieren waarheid tegenover die van zijn tegenpartij. Hoe belangrijker het winnen van de zaak, hoe 'creatiever' de inhoud is. In die creativiteit speelt natuurlijk het eigenbelang van de advocaat mee, zowel in geld als in aanzien. De rechter gaat als het goed is 'nooit' in op het creatieve deel van de motivatie van het standpunt van de advocaat. En dat is jammer want in die 'creativiteit uit eigenbelang' zit ook wel eens de onwaarheid zoals de leugen en list en bedrog. En dat zo mogelijk van beide partijen. Omdat de rechter hierop niet ingaat blijft dit voor 'eeuwig verborgen voor de buitenwereld'. Na de uitspraak gaat het dossier in de kast en wordt het spel bij de volgende procedure herhaald. Uiteraard zwijgen de advocaten hier ook over als het graf. Een voorbeeld: de advocaat die in een incassozaak 'bewust en uit eigenbelang' een verkeerde partij dagvaardt. Wat bijna niemand weet is dat de opdrachtgever van de advocaat medeverantwoordelijk en medeaansprakelijk is voor het handwerkje van de advocaat. En vonnissen zijn gelukkig openbaar.

C. De curator.

Is in het algemeen een door de rechtbank in een faillissement benoemde advocaat. De rechtbank is dus opdrachtgever en stelt zijn uurtarief vast. Een rechter-commissaris controleert de werkzaamheden van de curator. De hoofdtaak van de curator is de belangen te dienen van de crediteuren / schuldeisers in het faillissement. De curator heeft speciale rechten zoals het mogen openen van poststukken en zich verdiepen in privé aangelegenheden van de failliete persoon of onderneming. Zijn kosten worden bij voorrang uit de opbrengsten van het faillissement (de boedel) voldaan. Regelmatig brengt de curator een openbaar verslag uit om buitenstaanders en belanghebbenden te informeren over het verloop van zijn werkzaamheden.

Ook onderzoekt de curator of het faillissement wel rechtmatig is ontstaan, dus zonder dat van (faillissements)fraude sprake is geweest. Uiteraard zijn alle andere rechtsregels in een faillissement ook van toepassing zoals ontslagrecht, boekhoudplicht en belastingregels. In sommige gevallen kan het ministerie van justitie of financiën de curator financieel ondersteunen om te procederen als van verdachte handelingen sprake is geweest. Meestal is dat gericht op aansprakelijkstelling van de ondernemer en het verhalen van schulden.

Hoe werkt een advocaat / curator in het algemeen?

1. Meestal is dit individueel bepaald en afhankelijk van het onderwerp / het meningsverschil.
2. Er is geheimhoudingsplicht ten opzichte van de opdrachtgever.
3. Vertrouwen tussen advocaat en opdrachtgever staat centraal.
4. Als het goed is ligt er een duidelijke opdracht voor de advocaat.
5. Er zijn een aantal 'scherpe kantjes' in de werkwijze waarneembaar:
 - a. De advocaat is commercieel, die wil winnen en is uit op betaling voor zijn inspanningen.
 - b. Alles kan en mag totdat het tegendeel bewezen is.
 - c. Zoveel advocaten als er zijn, zoveel 'waarheden' zijn er.
 - d. Het doel heiligt de middelen: onderling (voor)overleg tussen advocaten is niet uitgesloten.
 - e. Transparantie ontbreekt daar waar het kan.
 - f. Door het 'wettelijk monopolie' is de kring erg beperkt en komt men elkaar steeds tegen.
 - g. Als de tegenpartij niet tijdig en niet juist reageert op een dagvaarding volgt 'veroordeling'.
 - h. De processtukken staan bol van stellingen, beweringen, aannames en interpretaties maar de rechter moet het er maar mee doen. Meer dan het papier is er niet.
 - i. Uitgangspunt van alle advocaten: 'je kunt het toch proberen'!
 - j. Werken op "no cure no pay" is niet acceptabel voor de Orde van Advocaten.
 - k. Bij 'dezelfde werkwijze over en weer' zal men elkaar niet tegenwerken.
 - l. Door wederkerigheid (gelijke behandeling) schiet het belang van opdrachtgever erbij in.
 - m. Een 'plaatsvervangend rechter' is ergens advocaat en de onafhankelijkheid en objectiviteit staat niet vast. Maar een rechter mag niet als advocaat optreden.
 - n. De publiciteit is taboe. Advocaten 'praten' niet over elkaar en hun werkwijze in het openbaar. Als het 'fout' gaat in een dossier komt niemand er ooit meer op terug.
 - o. De kwaliteit van de advocaat is nergens aan af te meten, zijn goede en slechte prestaties zijn niet bekend. Er is geen register waarin kwaliteitsvergelijking mogelijk is.

6. Voor de curator geldt nog het volgende:
 - a. Controle op wettelijke bepalingen: tijdig deponeren van jaarrekeningen en behoorlijk bestuur.
 - b. Interpretatie van financiële administratie, boekhoudplicht en opmaken jaarrekeningen.
 - c. Onderzoek naar benadeling van crediteuren voor het faillissement.
 - d. De afrekening aan het einde van het faillissement ontbreekt vaak of is onvolledig en onduidelijk. Elke transparantie ontbreekt.
 - e. Door de machtspositie van curatoren tegenover banken is er sprake van 'gedoogmentaliteit' om schade over en weer te beperken.
 - f. Curatoren huren vaak dezelfde 'dienstverleners' in (accountants, taxateurs, veilinghuizen en opkopers etc.) uit hun eigen netwerk. Dat heeft voordelen maar ook nadelen.
 - g. De curator kan zichzelf opdracht geven te werken aan zijn taak. Dat doet hij soms ook ten gunste van kantoorgenoten. Of dit gebeurt hangt af van de som geld die in de boedel aanwezig is of nog kan komen. Kortom, de curator kan 'voorkennis' hebben op grond van zijn informatie en dan proberen zijn eigenbelang te dienen onder het belang van de crediteuren.
 - h. Er is geen functiescheiding, de curator krijgt zijn 'inkomen' uit de opbrengsten in de boedel. Daar is hij dus van afhankelijk en zal daarnaar kunnen handelen.
 - i. Er is wel toezicht op de curator maar die is schijn, de curator heeft altijd gelijk en als hij ongelijk heeft krijgt hij zijn gelijk.

Regels en advocaten in pers en publiciteit (2004 t/m 2009).

1. *Ik zweer (beloof) getrouwheid aan de Koning, gehoorzaamheid aan de Grondwet, eerbied voor de rechterlijke autoriteiten, en dat ik geen zaak zal aanraden of verdedigen, die ik in gemoede niet gelove rechtvaardig te zijn.*
2. In Frankrijk: ik zweer als advocaat mijn taken uit te oefenen met waardigheid, nauwgezetheid, onafhankelijkheid, rechtschapenheid en menselijkheid.
3. Eigenbelang is vertaald in een visie die uitmondt in een standpunt.
4. Zolang er geld is in de 'boedel' gaat de curator door.
5. De wet is wat we toepassen op onze vijanden, voor onze vrienden interpreteren we hem. (Giovanni Giolitti, 1892).
6. Organisaties hebben geen eigenbelang na te streven, wel de mensen die daarin of daarbij actief zijn. (Alan Greenspan).
7. Het is moeilijk voor een mens om iets te begrijpen wanneer zijn salaris ervan afhangt dat hij het juist niet begrijpt. (Upton Sinclair, 1953).
8. Als ondernemer heeft de notaris te maken met een krimpende markt. Zijn klanten worden mondiger en wantrouwen de domeinmonopolies in de juridische sector. De advocaten kunnen daarover meepraten.
9. Het bewust aanvaarden van de kans op een bepaald risico heet in het strafrecht 'voorwaardelijke opzet'.
10. Na blunderen toch gehandhaafd en later bevorderd worden overkomt medewerkers van het OM en de rechtbankorganisaties.
11. De stellingen, beweringen en uitspraken in dagvaarding zijn zelden of nooit onderbouwd, het bewijs wordt later aangeboden. De ontkenningen en bewijsvoering achteraf zijn standaardteksten in de dagvaarding.
12. Achter de schermen speelt zich het toneelspel af dat netwerken heet. Macht en gezag zijn in dat spel niet gebaseerd op de feiten en gebeurtenissen. Burgemeester Aleid Wolfson liet de kranten vernietigen en was ooit rechter.
13. 'In de advocatuur draait het, net als bij het schrijven van fictie, om woorden; de taal is de hutkoffer van elke jurist'.
14. Van advocaten hoor je hoe onderhandelingen verlopen: alle emoties worden bedwongen, de stemmen zijn gedempt, er wordt niets genotuleerd. Zolang er niets is getekend, is er in principe ook niets gebeurd en kan de deal niet mislukt zijn.
15. We zijn niet slim genoeg om de kracht van onze eigen domheid in te zien.
16. De rechter-plaatsvervanger verhult een zuiver zicht op de rechtspraak.

17. Helaas maken de rotte appels onder de advocaten misbruik van hun privilege als geheimhouder. Door zulk wangedrag beschamen deze slechte advocaten het vertrouwen in de advocatuur.
18. Door het sluiten van een dossier legt niemand verantwoording af over de gevolgde werkwijze en kan die worden herhaald. Er staan geen sancties op de afwezigheid van transparantie.
19. Een vlo krijgen is niet vies, een vlo houden wel. (Willem Albert Wagenaar, 2009).
20. Respectabiliteit blijkt voor geld te koop, want peperdure advocaten, de schriftgeleerden van deze tijd, kunnen daar uitstekend bij helpen. De wet liet het toch toe, niemand float hen toch terug, dus waar hebben we het eigenlijk over.
21. Wie geleerd heeft, heeft een handicap.
22. De Hoge Raad toetst bij herzieningsverzoeken eventuele onzinnige redeneringen van rechters helemaal niet. Hierdoor kunnen lagere rechters eigenlijk helemaal hun gang gaan. Hun oordeel is onaantastbaar, tenzij je nieuw bewijs vindt. (Peter van Koppen, 2009).
23. 'Ik veronderstel dat de "vrije wil" ons klaarblijkelijke vermogen is om te kiezen en te handelen volgens dat scenario dat het meest geschikt lijkt te zijn, of het best lijkt te passen, en tevens op ons volharden in de gedachte dat dergelijke keuzen van onszelf uitgaan.' (R.D. Alexander, 1979).
24. 'Het gaat niet om winnen, het gaat om doen wat gevraagd is'.
25. 'Het proces als domein'. Stichting Economisch Onderzoek, www.seo.nl.
26. 'Niemand zegt "nee" als iedereen van het bedrog profiteert. (Stine Jenssen, 2008).
27. 'Maar wat kun je doen als eenzaam rechter wanneer je wordt omgeven door een besmet geheel.' (I. Weski, 2008).
28. 'En omdat ze allemaal "boter" op het hoofd hebben, verandert er niets uit eigenbelang'.
29. 'Als je niets te verbergen hebt, dan hoef je jezelf ook geen zorgen te maken'. Maar het gaat er niet om of iemand iets te verbergen heeft, maar of "iemand" besluit dat jij iets hebt te verbergen. Pas dan komt de machinerie op gang.
30. Het openbaar ministerie denkt dat het een magisch oog heeft.
31. 'Een uitspraak is waar wanneer de werkelijkheid zo is als de uitspraak beweert dat ze is, het gaat dan om de ware toedracht'.
32. 'Sterk is de constructivistische waarheidsvisie: waarheid is een constructie, bekrachtigd met gezag der gewijsde, het rechterlijk gezag'.
33. 'Door de sprong van feiten naar conclusies menen zij door hun kunde en ervaring zelf letterlijk te kunnen zien of iemand de waarheid spreekt'.
34. De zeven hoofdzonden voor de waarheidsvinding: onwaarheid spreken en/of schrijven, relevante informatie achterhouden, misleidend formuleren, willekeur, cruciale argumentatiefouten maken, geslotenheid voor kritiek en het "magisch oog" hebben'.
35. De attributiefout: 'In de individualistische westerse cultuur zijn wij geneigd onze eigen fouten aan de omstandigheden te wijten, en andermans fouten aan falen van die persoon'.
36. De geloofsvolharding: 'Als we eenmaal een overtuiging hebben, willen we daar graag aan vast- houden'.
37. Het confirmatieoordeel: 'We nemen argumenten en materiaal alleen serieus als die onze eigen positie bevestigen'.
38. En verder stellen we vaak de verkeerde vragen en denken we niet goed na over de waarschijnlijkheid van iets. De 'prosecutor's fallacy': waarschijnlijkheid als drogreden van het OM.
39. Suggestie aan het OM: stel de verantwoordelijken aansprakelijk als ze door verwijtbaarheid onwaarheid spreken of verwijtbaar informatie achterhouden. En stel een onafhankelijke herzieningscommissie op waarin niet alleen juristen maar ook wetenschappers en intelligente leken zitting hebben.
40. 'Wat is de beste steun voor een uitspraak?' Een mislukte poging die uitspraak te weerleggen. Daarom vind ik dat het OM meer open moet staan voor het ontlastend materiaal van de advocaat.
41. 'Fouten maken is erg, maar fouten verbergen is erger'.

42. 'De advocaat-generaal levert niet zozeer een argument als wel een stellige bewering'.
43. 'Rechters spreken per definitie niet over elkaar of over elkaars vonnissen. Dat zou de magie doorbreken van hun wijsheid en onafhankelijkheid, hun onaantastbaarheid'.(Ton Derksen, 2008).
44. 'Door een studie Nederlands recht verandert de mens zeer ingrijpend'.
45. 'Eén bron is geen bron in de journalistiek, wel bij de rechtspraak als de bron een advocaat betreft'.
46. 'Wat we niet zien is er niet'?
47. 'Zo moet Nederland ook zo ongeveer het enige beschaafde land zijn waar rechters ook wetgever zijn. Nederland moet zo ongeveer het enige beschaafde land zijn waar honderden advocaten bij wijze van bijbaantje rechter mogen spelen, niet zonder uitzondering in zaken waarbij kantoorgenoten betrokken zijn. Voor het herstel van het vertrouwen in de rechterlijke macht moet eerst maar eens een einde worden gemaakt aan de dubbele petten van rechters, danwel van advocaten die voor rechter spelen'. (Syp Wynia, 2007).
48. Door het ontbreken van marktwerking in het civiel recht valt er voor burgers weinig te onderhandelen.
49. 'Kennelijk moet het deksel op de beerput blijven in de zaak Chipshol. De mogelijkheid om opheldering te geven is niet benut'. (H. Ophof, 2007).
50. 'Klanten die klagen geven u een tweede kans; ontevreden klanten die u niet hoort, zijn 'de besmettelijke zwarte dood'. (C. ter Maat, 2007).
51. 'Het is laksheid die is gefundeerd op een onvoorstelbare onaantastbaarheid. Van arrogantie gewoon'. (W. Wedzinga, 2007).
52. 'Verzekeraar ziet advocaten als onaantastbare kaste. Rechtsbijstandsverzekeraars zitten als grote opdrachtgevers op de advocatuur. Zij zien de grootste knelpunten tussen ondernemers en advocaten en ervaren het monopolie van advocaten als wurgend'. (V. Andriessen, 2007).
53. 'In beide gevallen ging het om een advocaat die welbewust in gebreke bleef met betalen van de facturen. In beide gevallen werd ik met lange brieven bestookt, waarin op een uiterst legalistische manier, maar zonder succes, werd betoogd dat er geen overeenkomst was dan wel dat ik de meest afschuwelijke wanprestatie had geleverd'. Een aanzienlijk deel van de advocaten is ook van mening dat onderhandelingen, zelfs al zijn ze in een vergevorderd stadium, zonder opgave van redenen en zonder schadevergoeding afgebroken mogen worden. (J. Koelewijn, 2007).
54. 'Advocaten imiteren puberaal gedrag van managers aan de Zuidas'. (M. Smilde, 2007).
55. 'Laat ons de mens bestuderen zoals hij is, ten einde hem te leren worden wat hij zou moeten zijn'. (Etienne Bounot, 1714-1780).
56. 'En dat alles dus in het kader van een handhavingsmechanisme, waarin opsporing en vervolging enerzijds en vaststelling van overtreding en sanctionering anderzijds in één hand zijn. (J. Willems, 2006).
57. 'Waarom moeten controleurs van het doen en laten van politici zelf ook politicus zijn'? (B. de Koning 2006).
58. 'Voor de rechter houdt Dexia-topman Ben Knüppe vol dat aandelenlease geen huurkoop is. Dus hebben beleggers geen poot om op te staan. Gek dan dat Dexia medewerkers intern iets heel anders leerden.
59. 'Verschoningsrecht advocaat weegt zwaarder dan de waarheidsvinding. In onze rechtsstaat moet het maatschappelijk belang van de waarheidsvinding uiteindelijk wijken voor het eveneens maatschappelijk belang dat een klant kan vertrouwen op zijn advocaat. Op dit punt moet de politiek de aanbevelingen van de Commissie Advocatuur volgen'. (F. Bannier, 2006).
60. 'Dekens (advocaten) hebben inderdaad onvoldoende tijd om "foute broeders" aan te pakken, ook ontbreekt het de advocatuur aan "zelfreinigend vermogen", wat blijkt uit het gebrek aan jurisprudentie over foute advocaten. Al onze negentien dekens in het land kunnen er zo tussen de vijf en tien opnoemen'. (E. Unger, 2006).
61. 'Het probleem is natuurlijk: het OM heeft teveel macht. Alleen het OM maakt uit wat verdediging en rechter te horen krijgen. Op dat punt moet naar mijn idee de wet

- worden veranderd. Het gaat er heel anders aan toe wanneer een zaak veel publiciteit krijgt en de verdachte dure advocaten heeft. Zoals bij de eerste zaak tegen ex-Ahold topman Cor Boonstra. Daar kreeg men het bewijs net niet rond. Terwijl alles erop wijst dat hij de boel heeft getild. Dat wordt dan vrijspraak. Als ze zo overdreven nauwkeurig te werk gingen bij een gemiddelde schlemiel, zouden er heel wat meer vrijspraken zijn. Maar bij een schlemiel is een heel klein beetje bewijs allang goed genoeg. Dat kan aan me vreten'. (H. Crombag, 2006).
62. 'Als justitie jouw gangen net zo "nauwkeurig" nagaat als bij Lucia de B., met in het achterhoofd de overtuiging dat je schuldig bent, dan hang jij net zo goed'. (T. Derksen, 2006).
63. 'Wetenschap op bestelling. De KNAW heeft een paar maanden geleden een "onafhankelijkheidsverklaring" opgesteld waaraan onderzoekers die in opdracht, met name voor de overheid, opereren, zich moeten verbinden. De verklaring geeft via een omweg aan wat er mis kan gaan. Zo mag het onderzoek niet bij voorbaat in de door de opdrachtgever gewenste richting gaan, de honorering mag niet afhankelijk worden gesteld van de uitkomst, het onderzoek moet hoe dan ook gepubliceerd worden en mogelijke belangenverstrengeling van de onderzoeker moet worden gepubliceerd. Zo wordt, meldt de Amsterdamse hoogleraar Openbare Financiën Coen Teulings, nogal eens het "advocatenmodel" gehanteerd: alleen argumenten in de gewenste richting worden wetenschappelijk onder de loep genomen. Maar: in de standaardvoorwaarden die de Haagse Ministeries dwingend aan de wetenschappers opleggen en waaraan alleen met veel gedoe te ontkomen valt, staat onomwonden dat zij, de Ministeries, eigenaar zijn van de resultaten en kunnen bepalen wat er mee gebeurt, en of en hoe ze worden gepubliceerd. Dit is in flagrante tegenstelling met onafhankelijke wetenschap of wat daarvoor doorgaat'. (Syp Wynia, 2006).
64. 'Maar zonder dat Redczus het wist, trok advocaat Lanting vlak voor de uitspraak het kort geding weer in waarmee de Friesland bank het argument kreeg om zijn notaris opdracht te geven een openbare verkoop te beginnen. Dat Redczus op die manier veel minder voor zijn pand zou ontvangen en bovendien de executiekosten, waaronder die van de notaris, moest betalen vonden de advocaat, de notaris en de bank geen probleem. De potentiële koper, een handelaar, evenmin. Maar Lanting werd niet bestraft want zijn amices in de Raad vonden het verwijt dat Lanting onder een hoedje speelde met de bank niet bewezen. Ook niet terwijl vaststond dat de notaris van de bank zelfs eerder dan Redczus wist dat het kort geding was ingetrokken. Kan de gedupeerde de toegebrachte schade vergoed krijgen? Vergeet het maar, zeker als de advocaat het op een nieuw proces laat aankomen. (P. Ruijs, 2006).
65. 'Het chique bankiershuis Van der Hoop ging failliet door mismanagement. Maar ook de rol van De Nederlandse Bank is dubieus. (J. Smit, 2006).
66. 'Het monopolie van de advocatuur leidt tot onnodig hoge prijzen, zo rapporteert Stichting Economisch Onderzoek. Er zijn 13.500 advocaten ingeschreven aan de Nederlandse balies. Dat zou dus wel tot enige concurrentie mogen leiden. Nee dus. Verschillende studies naar prijselasticiteit tonen aan dat advocaten rustig hun prijzen kunnen verhogen, zonder dat de klanten weglopen. In de markt voor advocatendiensten faalt de normale marktwerking, volgens het rapport. Advocaten concurreren niet op kosten en niet op kwaliteit. Ze zijn er gewoon, en wat er ook gebeurt, het aantal zaken per advocaat blijft stijgen. Eén oorzaak is dat de beroepsgroep op kunstmatige wijze wordt gereguleerd en afgeschermd door de Orde van Advocaten. Daarnaast zijn er nog de "natuurlijke" drempels voor vrije concurrentie zoals de sterke specialisatie in bepaalde rechtsgebieden. Sommige advocaten krijgen daardoor grote invloed op hun eigen markt. Een derde belangrijke oorzaak is de 'informatiescheefheid': een klant weet pas na de verleende diensten of de advocaat zijn honorarium waard is. De Orde van Advocaten is niet vierkant tegen het opheffen van het procesmonopolie. Maar het bestuur van de Orde leek daar onlangs weer van terug te komen. In een discussiestuk schreef zij dat "er geen overtuigende argumenten" zijn om het procesmonopolie principieel te veranderen'. (J. van Wijnen, 2005).

67. 'In het uiteindelijke vonnis verbood Westenberg de veroordeelde partij (de familie Poot) haar recht te zoeken bij de Ondernemingskamer van het Amsterdamse Gerechtshof op straffe van uitzonderlijk hoge dwangsommen. Helemaal ontsteld was de onderzoeker toen bleek dat Westenberg ook een volgende rechtszaak over Chipshol had willen voorzitten. Daarin had de rechter over zijn eigen eerdere vonnissen moeten oordelen'. (T. Vaessen, 2005).
68. 'Al weken lekken advocaten en politie onbetrouwbare informatie over de Hofstadgroep. Analyse van een strijd achter de schermen'. (J. Niemöller, 2005).
69. 'Rechtspraak onder curatele. Ooit was Nederland een onkreukbare zone, inmiddels bedrijft ook het OM mediapolitiek. Waar gezagsdragers zo geobsedeerd zijn door beeldvorming, is het een kwestie van tijd voordat zij ook aan effectbejag doen'. (D. van Baar, 2005).
70. 'Advocaten zijn vrienden onder elkaar, architecten vijanden'.
71. 'Analisten moeten duidelijk aangeven wat in hun aanbevelingen "feiten" zijn en wat "aannames". Ook de bronnen moeten duidelijk zijn. Van journalisten wordt verwacht dat als het om aanbevelingen gaat, deze met redactionele waarborgen zijn omkleed, ofwel: is de gepresenteerde informatie voldoende onderbouwd'. (C. van Lotringen, 2005).
72. 'Croupiers van het kapitalisme. Er is een samenzwering in het hart van de vrijemarkteconomie, die de afgelopen twintig jaar alleen al in de VS 180 miljard dollar heeft gekost. De samenzweerders zijn de leidende zakenbanken, volgens voormalig zakenbankier Philip Augar. Dat wijst niet op een zeer concurrerende markt. De oplossing ligt volgens hem in het verplicht opknippen van de "geïntegreerde" zakenbanken, zodat alle mogelijke belangentegenstellingen verdwijnen'. (J. Slagter, 2005).
73. Als er geen advocaten zijn, heb je ze ook niet nodig.
74. 'Citygroup kreeg dinsdag een boete van de Britse beurstoezichthouder FSA voor een marktversturende obligatietransactie. Het incident staat echter niet op zich. Zolang als de obligatiemarkt bestaat, schenden grote partijen de mores van de handelsvloer. Grote marktpartijen kunnen winst maken door enorme posities op te bouwen, die de koersen sterk beïnvloeden. Zij profiteren dan van het gewicht dat zij in de schaal leggen en niet van superieure marktinzichten'. (G. den Brinker, 2005).
75. 'Nauwelijks toezicht op curatoren. De rechtbanken schieten ernstig tekort in het toezicht op advocaten die als curator faillissementen afwickelen. Torenhoge declaraties waar een luchtje aan zit, passeren de rechter-commissaris zonder dat er bellen gaan rinkelen. Afgezet op het totaal aantal faillissementen in 2004, kreeg iedere rechter-commissaris 636 faillissementen op het bord. Deze toezichtstaak komt nog bij de hoofdtaak, namelijk het strafrechtelijk toetsen van opsporingsonderzoeken'. (M. Koolhaven, 2005).
76. 'Storm over "no cure no pay". Tucht rechter advocatuur valt NMa frontaal aan. De NMa kwam in 2002 tot het oordeel dat "no cure no pay" moet worden toegestaan. Het verbod van de beroepsvereniging, de Orde van Advocaten, was volgens de NMa een inbreuk op de vrije mededinging. De "uitspraak" van het Europese Hof uit 2002 heeft op het eerste gezicht niets te maken met "no cure no pay". Het gaat om een verbod, opgelegd door de Orde van Advocaten, op de samenwerking tussen accountants en advocaten. Maar het principe staat sindsdien in de boeken gegrift: ook al wordt de vrije mededinging beperkt, de onafhankelijkheid van de advocaat is belangrijker'. Het verbod op "no cure no pay" is noodzakelijk om de onafhankelijkheid, de partijdigheid en de integriteit van de advocaten in (letselschade)zaken te waarborgen'. (J. van Wijnen, 2005).
77. 'Ieder een eigen advocaat betekent altijd ruzie. Bij mediation zoek je samen naar oplossingen'. (P. Walter, 2005).
78. 'Overheid speelt verstoppertje met de wet openbaarheid van bestuur. Deze wet draagt op geen enkele manier bij tot een transparantere overheid. In principe zouden daarom alle overheidsdocumenten openbaar moeten zijn. In alle lagen van de overheid worden burgers op een behendige wijze misleid'. (L. Onderwater, 2005).

79. 'Banken, verzekeraars, media – allemaal maakten ze gebruik van de informatie die Michel K. op illegale wijze vergaarde. K. werd gepakt en kreeg celstraf. De andere betrokkenen bij dit informatieschandaal lijken buiten schot te blijven'. (S. de Jong, 2004).
80. 'Juist waar geen concurrentie is, in het publieke domein, is de schandpaal effectief. (H. Keuzekamp, M. de Nooij en J. Theeuwes, 2004).
81. 'Vrouw Justitia. Sinds 2003 is Carla Eradus president van de rechtbank in Amsterdam. Het is opmerkelijk dat deze voorname functie haar ten deel viel, want haar carrière is allerminst vlekkeloos verlopen. Een rechter in de beklagdenbank. Eradus is de enige rechter die in een zaak heeft gefaald en daarvoor is veroordeeld. Eradus heeft haar benoeming te danken aan een commissie waarvan zij zelf deel uitmaakt. Krom recht. Als enige rechter in Nederland is de huidige rechtbankpresident in Amsterdam, Carla Eradus, door de Hoge Raad veroordeeld. Wat was nu precies de reden van de veroordeling? De juridische touwtrekkerij om het pleegkind Sheron. Haast niemand durft een falende rechter aan te klagen. Mijn vader heeft het gedaan, met succes, en toch krijgt Carla Eradus promotie na promotie'. (P. Hemelrijk en M. Kat, 2004).
82. 'Rechters kunnen goed liegen. Een nieuwe gedragscode voor rechters moet belangentegenstellingen binnen de rechterlijke macht tegengaan. Maar het is een boterzachte regeling voor de Bühne. Om niets aan het toeval over te laten, had de verzekeraar een advocaat in de arm genomen die tevens plaatsvervangend raadsheer was bij het Hof, en in het Arnhemse paleis van Justitie dus vrolijk tegenover zijn eigen collega's stond te pleiten. Een rechter mag geen advocaat zijn, maar kennelijk is het omgekeerde geen probleem. Wie snapt dat nou? Ook kan ik met gemak veertig plaatsvervangende rechters bij de Haagse rechtbank aanwijzen die het vertikken hun hoofdfunctie, bijvoorbeeld advocaat, bekend te maken. Dan zeggen ze: ja, we hebben toch aan de wettelijke verplichting voldaan onze nevenfunctie, namelijk rechter, op te geven? En wat nog veel gevaarlijker is: dat ook het bestuur, de ambtenarij, veelvuldig de toga omhangt. Degenen die de regeltjes ontwerpen en uitvoeren, zitten de naleving ervan dus zelf te controleren. Het hoofd juridische zaken van de gemeente Den Haag, is reserverechter bij de Haagse rechtbank. Er zijn zelfs officieren van justitie die af en toe invallen voor rechters. Als men het echt serieus had willen aanpakken, had er natuurlijk een wet dienen te zijn met een bijbehorend sanctiesysteem. Een loepzuiver geval van partijdigheid: De Amsterdamse bestuursrechter Guus Letschert, die in een zaak rond een appartementencomplex ten faveure van zijn broer had beslist. Intellectueel gezien is de juristerij een zwaar over het paard getilde beroepsgroep. Maar men heeft het wel voor het zeggen'. (P. Ruijs, 2004).